

1. Di - csé - rünk té - ged, Is - ten,
Di - csé - ret lé - gyen ne - ked,
Mert a te di - cső ne - ved
Hoz-zánk kö - zel jött hí - ven,
Mi a - zért csu - dá - i - dat,
Hir - det - jük jó - vol - to - dat.

2. Mert a tiszt és az erő / Nem a napkelet felől,
Sem a napenyészetről, / Sem nem a pusztából jó:
Minden az Istenen áll, / Ő aláz, ő magasztal.
3. Én örökké dicsérem / A Jákóbnak Istenét,
Hirdetem dicsőségét, / Orcájukat megverem
Az istenteleneknek, / Hogy a jók felkeljenek.